

AGHIAZMA

Cea mai importanta si mai frecventa ierurgie este **sfintirea apei, sau aghiazma**. Termenul este grec, insemnand deopotriwa: si lucrarea de sfintire a apei, si rezultatul ei, apa sfintita. Scriptura spune "ca pamantul s-a inchegat, la cuvantul Domnului, din apa si prin apa" (II Petru, 3, 5). Tot cu ajutorul apei "si prin apa" care e si materia Tainei botezului, Dumnezeu a creat din nou lumea, care s-a regenerat, s-a nascut de sus, din nou "din apa si din Duh" (Ioan, 3, 3-5). Pentru aceea aghiazma, ca slujba de sfintire a apei, este slujba cel mai des savarsita si cea mai frecventa ierurgie in Biserica si in activitatea pastoral-liturgica a preotului. Aghiazma este de doua feluri : **mica si mare**. Cel mai des savasita si folosita este Aghiazma Mica, sau sfintirea mica a apei, care se numeste "sfestanie". Aghiazma cea Mare care se savarseste numai la Boboteaza.

Temeiul scripturistic al aghiazmei se afla in insasi pericopa Evangheliei care se citeste la sfestanie (Ioan, 5, 1-4). Aci se aminteste de vindecarea slabanogului care zacea de 38 de ani, asteptand la scaldatoarea Vitezda tulburarea apei de ingerul Domnului care cobora o data in an; acolo l-a gasit Mantuitorul Hristos si l-a tamaduit. Lucrarea pe care o facea ingerul atunci o face de atunci incoace necontenit harul Domnului, prin apa sfintita de preotii Bisericii, ori de cate ori este nevoie, dupa invocarea Duhului Sfânt asupra ei.

De asemenea din ectenia care urmeaza citirii Evangheliei si din rugaciunea de sfintire a apei, care reproduc ideea Apostolului si Evangheliei, se intelege ca Duhul Sfânt invocat sfinteste apa, care devine sfintitoare, tamaduitoare de boli si cu putere de a alunga demoni ("*Pentru ca sa se zdrobeasca satana sub picioarele noastre si sa se risipeasca tot sfatul viclean pornit asupra noastra*" – ectenia de la Aghiazma Mare)

Apa sfintita, din care beau credinciosii si cu care preotul îi stropeste si apoi merge si boteaza si casele lor, capata acea putere tamaduitoare de boli, care alunga si diavoli, stricand lucrarile lor (cf. I Ioan., 3, 8)

Sfintirea apei s-a practicat de la inceput, din prima zi a existentei Bisericii, curatindu-i de toate pacatele cand s-au botezat un mare numar de crestini (Fapte, 2, 41 ; 4, 4). Astfel citim la sfintirea apei la botez : "*Si-i da ei (apei) darul izbavirii, binecuvantarea Iordanului, fa-o (Doamne) izvor de nestrucaciune, dar de sfintenie, dezlegare de pacate, vindecare de boli, dracilor pierire, plina de putere ingereasca...*". Apostolul Pavel vorbeste chiar de moartea si invierea tainica cu Hristos si de innoirea vietii si de infiere prin apa botezului (Rom., 6, 3-11), asa cum a amintit Domnul in convorbirea Lui cu Nicodim (Ioan, 3, 4, 5).

Aghiazma Mica sau Sfestania se face adesea in casele credinciosilor, de regula miercurea, si vinerea si in timpul postului dar ea poate fi facuta in orice zi, fie la punerea temeliei unei case, si la terminarea ei; ori la saparea unei fantini si la terminarea ei; la caz de boala, ori la o onomastica etc. Sfestania se face si pentru alte nevoi obstesti: la vreme de seceta sau la alte calamitati. **Aghiazma Mare sau Sfintirea cea Mare a apei** se face doar o data pe an la Boboteaza (6 ianuarie) ; fiind o slujba speciala ce urmeaza imediat dupa Sfanta Liturghie.

De obicei **Aghiazma Mare** se bea o saptamana de la Boboteaza si apoi numai la zile mari. Celor care dupa spovedanie n-au voie sa se impartaseasca li se ingaduie sa bea Aghiazma Mare ca o mangiere.